

Učenici osmih razreda OŠ I. G. Kovačić Zdenci oputovali su 5. studenog u 7.00 sati u Vukovar na dvodnevni boravak u pratinji učitelja povijesti Matka Andrić i razrednih učiteljica Zrinke Habuda Ličinić i Alexandre Milinković.

U Vukovaru su prvo posjetili Memorijalni centar Domovinskog rata gdje su pozorno slušali predavanje o Domovinskom ratu i Bitki za Vukovar. Zanimljivi predavači privukli su našu pozornost.

Nakon predavanja uputili smo se na ručak, a zatim na ušće rijeke Vuke u Dunav. Pogledali smo memorijalni Križ, spomenik svim palim braniteljima i Domovinskog rata.

„Navik on živi, ki zginu pošteno.“

Napustivši Dunav smjestili smo se u Hostel Zagreb. Smjestili smo se na 1. i 2. katu i malo se odmorili, a zatim pogledali film o masakru na Ovčari.

I opet put pod noge do Muzeja vučedolske golubice.

E tu je bilo svega: posuđe, prijevozno sredstvo, obuća, odjeća, kosti, lubanje...

I zamislite, sasvim slučajno Vučedolci su prvi koji su otkrili ni manje ni više već pivo i to sasvim slučajno, a zobene pahuljice bile su glavno jelo.

Iz muzeja smo otišli na večeru i nazad u hostel. U hostelu smo proslavili rođendan našeg uvijek nasmijanog Patrika.

Utonuli smo u san.

Svanulo je hladno, ali sunčano vukovarsko jutro i novi dan je započeo.

Napustili smo hostel i otišli na doručak. Nakon doručka posjetili smo vojarnu. Slušali smo predavanja, penjali se na brod, razgledavali tenkove, haubice, ...

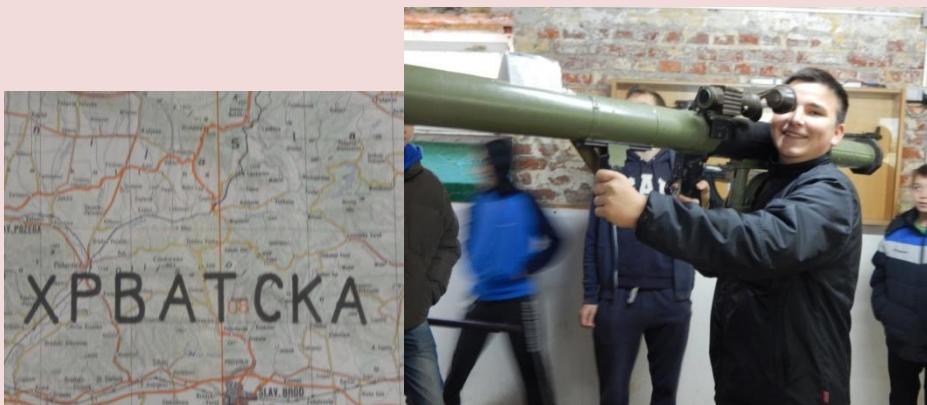
i saznali nešto o minama.

Spustili smo se u podrum, logor. Bilo je strašno, a još teže zamisliti kroz što su sve ti ljudi prolazili koji su bili krivi samo zato jer su voljeli svoj dom , svoju domovinu.

Pored logora nalazi se ustanova u kojoj su izložene fotografije i dokumenti o Bitki za Vukovar.

Napustili smo vojarnu i krenuli put Kukuruznog puta- Puta spasa koji je predstavljao jedini siguran izlaz iz toga pakla.

Zatim smo posjetili Spomen dom na Trpinjskoj cesti koji je u obliku stisnute šake. Stisnuta šaka simbol je snage svih Vukovarskih heroja. Ispred doma nalazi se tenk i spomenik Blagi Zadri.

Posjetili smo i Memorijalno groblje.

Mnogo grobova, mnogo križeva, vječni plamen i posljednje mjesto počinka.
I mi smo zapalili lampaš i na taj način im odali počast.

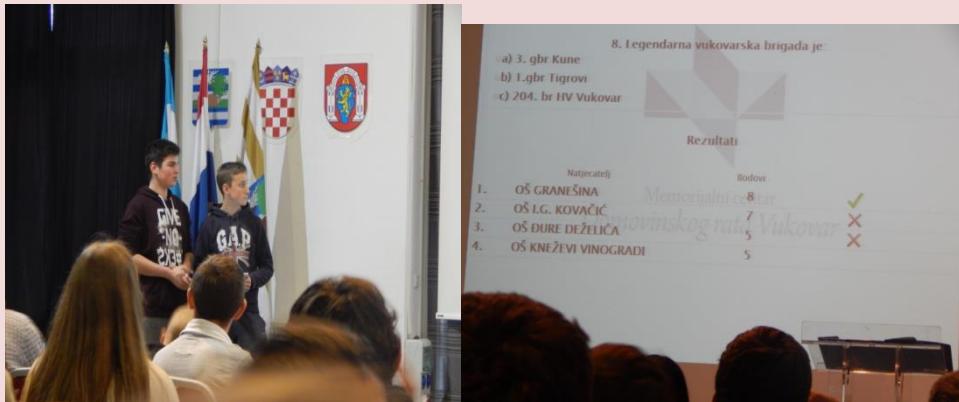
Put smo nastavili ka Ovčari, mjesto najvećeg zločina u Domovinskom ratu.

Slijedio je ručak.

Posjet Vukovaru završio je u Memorijalnom centru gdje smo poslušali predavanje o Školi mira. Sudjelovali smo i u kvizu. Osvojili smo drugo mjesto.

U poslijepodnevnim satima krenuli smo u Zdence. I što reći za kraj : „ Zapamtimo Vukovar“.

„A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe. Grad – to ste vi.“

Điniša Glavašević